

Chestionar de conștiință

Dacă cineva nu găsește drumul cel mai complicat dintre două puncte, n-are încotro și trebuie să meargă pe drumul cel mai scurt. Nu este cazul nostru. Noi românii găsim cu succes cele mai întortocheate poteci și numim această însușire originalitate. Diagnostic eufemistic ascunzând o boală grea.

Oare putem noi să răspundem clar și repede, dacă cineva ne întreabă, care este partidul de guvernământ în România? Sigur că nu. Va trebui să explicăm cum devine cazul cu despărțirea Frontului Salvării Naționale în limbă de șarpe, cum au venit pe lume motiunile și ce rol au jucat ele, ce înseamnă echidistanța în dicționarul român de Cotroceni ș.a.m.d.

Oare putem noi să răspundem clar și repede, dacă cineva ne întreabă care sînt principalele partide politice ale opoziției din România? Sigur că nu. Va trebui să explicăm că PNL este și partid de coaliție guvernamentală dar, în același timp, este și partid de opoziție, strigînd „prezent” la ambele apeluri; va trebui să explicăm că formațiunea politică respectivă a urcat în căruța rămînînd și în teleguță, că politica liberală de moment nu e o serbare cîmpenească, unde toți pun pe iarbă ce și-au adus de acasă, că mai sînt fel de fel de situații cu dedesupt, că drăguțul de alegător român a mai pățit rușinea de a fi tras pe sfoară de politicieni din propria-i ogradă, sau de peste mări și țări.

Oare putem noi să răspundem clar și repede, dacă cineva ne întreabă, care este cel mai puternic instrument de sucit capul cetățeanului român? Ne-am repezi să strigăm într-un glas: televiziunea, vezi bine! Va trebui însă explicat faptul că televiziunea română, cu toate că respectă neabătut misiunea de a suci capul națiunii, a încetat să mai fie puternică,

biata de ea. Deși gestionată impecabil, după cum au recunoscut gestionarii înșiși, a ajuns vîndută chiar și la propriu. Nenumărate sînt drumurile domnilor Răzvan și Valeriu, iar drumurile multe mult costă.

Oare putem să răspundem noi clar și repede, dacă cineva ne întreabă, pentru ce Parlamentul României nu acceptă observatori neutri la viitoarele alegeri? De data asta, răspunsul este clar și poate fi dat foarte repede: pentru că există intenția de mistificare. Scurt.

Oare putem să răspundem noi clar și repede, dacă cineva ne întreabă, cum este posibil ca Senatul României să accepte candidatura la scaunul de Președinte al Republicii a unor „persoane care prin activitatea lor au încălcat drepturile omului”? (Este știut că Senatul a respins un amendament la articolul 10 din „Legea pentru alegerea Președintelui Republicii”, prin care se cerea interdicție pentru cei ce au încălcat drepturile omului sau au contribuit la reprimarea Revoluției din decembrie '89). Și în acest caz, putem să răspundem clar, fără nici o ezitare: este posibil, pentru că se urmărește netezirea drumului domnului Iliescu Ion. Scurt.

Așadar, un eventual chestionar ar putea să ne pună în dificultate, dar ar putea, în același timp, să ne prilejuiască răspunsuri imediate, clare și precise. Multe din răspunsurile clare și precise au ca fundal regretul că în Duminica oarbă ne-am repezit la urne cu mult e-lan și prea puțin discernămînt. Gîndul că situația s-ar putea repeta ne înspăimîntă. Toate întrebările noastre din chestionarul de conștiință își pot primi răspunsul printr-un simplu vot. Negreșit, va decide mîntea românilor cea de la URNA.

Mihai BRATU

Un parlamentar ne relevă

Adevăruri vechi și noi

— interviu cu dl. ing. NICOLAE SIMESCU, deputat în Parlamentul României —

— Domnule Simescu, ne vedem după aproape 20 de ani, cînd ați avut amabilitatea să-mi accordați un interviu pentru „Tribuna Sibiului”, avînd drept temă succesul profesional și afirmarea socială sau, în fond, tentația perpetuei autodepășiri. Erați director adjunct la I.E.T.M.G. Mediaș. Cred, cu siguranță, că în acest răstimp ați continuat să pășiți pe acest drum al afirmării, drept care alegătorii medieșeni v-au oferit încrederea și votul lor.

— Într-adevăr, sînt în măsură să afirm, neeludînd modestia, că am obținut constant anumite reușite profesionale. Mai întîi, mi-am concentrat efortul spre definirea sistemului național de gaze, concretizat prin punerea în funcțiune a 15 stații de moto, turbo și electrocompresoare (în total, 250000 CP), paralel cu dezvoltarea înmagazinării subterane de gaze. Această din urmă problemă este de importanță vitală pentru economia țării, deoarece reprezintă corelarea caracterului relativ constant al extragerii, cu accentuarea vîrfurilor de consum; în paralel, am participat la dezvoltarea sistemului de transport gaze în interiorul țării, la realizarea unui foarte modern sistem de tranzit de gaze pe teritoriul României, din fosta URSS, către Bulgaria, Grecia și Turcia, precum și la perfecționarea unui sistem de import gaze, din Uniunea Sovietică în România, avînd la bază tehnica calcula-

toarelor electronice. Totodată, am consacrat un volum mare de timp pentru specializarea mea în turbine de gaze, turbine de aviație și industriale, cu aplicații directe în adaptarea turbinelor de avion cu resursă terminată, precum și în activitatea gazieră. Recunoașterea acestor rezultate s-a materializat în conferirea unei medalii de aur din partea Institutului Național de Motoare Termice București. În aceeași perioadă mi s-au încredințat unele funcții de conducere: director al Dispeceratului Național de Gaze București, mecanic-șef și inginer-șef, mecanoenergetic la Centrula Gazului Metan Mediaș și consilier al directorului general al acestei centrale.

— Ce va determinat să intrați în viața politică, depunîndu-vă candidatura pentru Parlament?

Continuare în pag. IV

Interviu realizat de George LIMBEANU

Citiți în pag. 3

POHOD NA SIBIR

EDMOND S. R. L.

CASA DE SCHIMB VALUTAR vă oferă valută la cel mai bun curs.

● Bijuterii, obiecte de artă, antichități (consignație).

Vă așteptăm la adresa: G-ral Magheru nr. 54 Sibiu.

Informații la telefon 41 52 76, 41 43 75.

(174)

INFORMATII

Concert coral

Joi, 16 aprilie 1992, sub egida Centrului Național de Cultură „Tinerimea română”, în colaborare cu Fundația Klaus Brambach, organizează un concert coral susținut de Corul bărbătesc din Briton/Schloss Holte. În program muzică religioasă de Mozart, Beethoven, Schubert, Ceikovski, precum și folclor german. Sub bagheta dirijorului Nikolaus Schröder concertul va avea loc la Cercul Militar din Sibiu, la orele 18.00.

P.S.: Cerem scuze cititorilor

pentru apariția eronată a informației de mai sus sub alt titlu, în ziarul nostru de ieri.

Politologi belgieni la Sibiu

Azi, de la ora 10, la Biblioteca Anglo-Americană din Sibiu (Bd. Victoriei nr. 8-10) se desfășoară un ciclu de conferințe susținute de politologi ai Universității Libere din Bruxelles, după cum urmează: Isabel Karmel Rosa Renault — „Conștiința popoarelor și conștiința europeană”; Michel Renault — „Ideologie și utopie în relațiile internaționale”; Mathieu Snyder — „Idei europene. Programe și realități”.

Organizatoarea întîlnirii este Catedra de Istorie-Antropologie a Universității sibiene.

Instruire

psihopedagogică

Sîmbătă, 18 aprilie a.e., ora 10.00, la Liceul Sanitar va avea loc recitarea profesorilor, inginerilor profesori și a maistrilor instructori la modulul PSIHOPEDAGOGIE.

„Decameronul”

— premieră teatrală

După „CHANG ENG” și „CARTOTECA”, regizorul Iu-

lian Vișa pregătește o nouă premieră: „DECAMERONUL”, dramaturgie a operei lui Bocaccio. Încet, dar sigur, Teatrul de Stat din Sibiu, redevine ceea ce a fost (și trebuie să fie): un lăcaș de cultură.

Această afirmație este argumentată și de faptul că Teatrul sibiian a inițiat „VIDEOTECA DE ARTĂ”. În fiecare luni, la Teatrul de Stat din Sibiu vor putea fi urmărite înregistrări video ale unor realizări de excepție din cinematografia mondială. (Nu de mult a fost reluată viziunea epocală a operei a lui Peter Brook, ecranizarea epopeii indiene, „MAHABHARATA”).

Teatrul de Stat Sibiu pre-

sintă azi 15 aprilie de la ora 19.00, spectacolul cu piesa „CARTOTECA”. Biletele se pot procura de la Agenția Teatrală din str. N. Băcescu nr. 17. Telefon 43 11 90.

(O.T.)

Invitație

Consiliul de conducere al Fundației pentru Tineret Sibiu invită — miercuri, 15 aprilie, ora 16.00 — la Casa de Cultură a Studenților și Tineretului (str. Mitropoliei nr. 30) pe toți reprezentanții organizațiilor apolitice, legal constituite, de pe raza județului Sibiu pentru stabilirea noului Consiliu de conducere.

După singeroasele evenimente din decembrie 1989, au apărut în prim-plan o serie întreagă de persoane și personalități care, fiind pînă atunci exceptate din atît de judiciosul mecanism al rotației cadrelor, și-au dat seama că procesul de „emanare revoluționară” îi scutește de a bate pasul pe loc în listele de așteptare ale rezervei de cadre. Oportuniștii din liniile secundare ale fostei puteri au dat dovadă de deosebită tenacitate, nu doar în a se lipi de diferite scaune, dar și în a face fel de fel de matrapazlicuri pentru a-și crea funcții călduțe. Vă prezentăm în acest context un trist exemplu în care birocrăția și păienjenșul de interese își dau mîna pentru a se atinge cu orice preț scopul propus.

Prin Decretul nr. 38 din 1977, se înființează la Cîsnădie, județul Sibiu, Stațiunea de Cercetare și Producție Pomologică, care dispune de 7 laboratoare și 1150 de hectare, din care 764 hectare de plantații și pepiniere pomicele. Colectivul de cercetători de aici au stabilit sortimentul pomiceol, structura soiurilor, speciilor, tehnologiile adecvate de cultură, a trecut la amenajarea și introducerea de sisteme noi de cultură pe terenurile în pantă, a elaborat metode de luptă împotriva dăunătorilor și a obținut material săditor liber de virusuri și micropasme — pentru județele Sibiu și Brașov. Stațiunea din Cîsnădie a realizat proiecte de înființare de plantații pomicele nu doar pentru Sibiu și Brașov, dar și pentru județele Covasna, Harghita, Satu Mare și Mureș; după decembrie 1989, Stațiunea își extinde activitatea și în rezolvarea problemelor pomicele din sectorul particular. Totul părea a decurge normal pînă în data de 5 aprilie 1991, cînd prim-ministrul Petre Roman semnează Hotărîrea Guvernului nr. 255, prin care înființează „Institutul de Montanologie” (cu sediul în comuna Cristian, județul Sibiu), prin reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție pentru Creșterea Ovinelor și Caprinelor (din aceeași localitate) și desființarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă, pe care o înglobează primei.

Din punct de vedere ierarhic, Stațiunea Pomicolă Cîsnădie se subordonează Institutului Național de Cercetare și Producție Pomicolă Pitești — Mărăcineni, care la rîndul său are o dublă subordonare pe linie de producție — Departamentul Agriculturii de

Stat (D.A.S.), iar pe linie de cercetare — Academiei de Științe Agricole și Silvice (A.S.-A.S.). Ierarhia nu este însă respectată. În luna martie a anului 1990, Direcția Agricolă a județului Sibiu — care nu este for tutelar — instalează o echipă de conducere compusă din Toma Dragomir — director, Grigore Butură — inginer șef și Eugenia Czentern — contabil șef, fără a avea acordul Institutului Național de Cercetare și Producție Pomicolă și nici al D.A.S. La sugestia Direcției Agricole a județului, această conducere susține ideea predării patrimoniului Stațiunii din Cîsnădie către Institutul de Montanologie ce urma să se înființeze. Hotărîrea este luată în-

niului Stațiunii către Institutul de Montanologie, luată în mod abuziv de vechea conducere. Nefiind de acord cu această măsură, solicită retragerea documentației. În luna aprilie 1991, subliniind lipsa de legalitate a formelor deja semnate solicită intervenția Ministerului Agriculturii. Ministrul Ioan Țipu, analizînd situația consemnează: „De acord cu cele solicitate, nu se predă nimic pînă la organizarea Institutelor și stațiunilor de cercetare în toată țara”. Soluția dată de ministru este trimisă și premierului Petre Roman, scoțindu-se încă o dată în evidență abuzurile directorului Direcției Agricole județene și ilegalitățile fostei conduceri a Stațiunii, cerîndu-se anularea

menținerea Stațiunii din Cîsnădie în rețeaua pomicolă națională, recunoscînd faptul că predarea patrimoniului acesteia este ilegală.

În luna februarie 1992 se trimite alte două adrese, însoțite de ample memorii, către Comisia Abuzurilor din cadrul Adunării Deputaților a Parlamentului României. Al doilea memoriu este susținut și contrasemnat de Academia de Științe Agricole, Departamentul Societăților cu Capital de Stat din Agricultură și Institutul Național de Cercetări Pomicele, scoțînd în evidență lipsa de temei legal a Hotărîrii Guvernului nr. 255/1991. Acest memoriu poartă mențiunea Societății de Geografie din România, care specifică — dacă

niului de către Institutul de Montanologie — nu a ținut seama de interesele instituțiilor direct interesate — A.S.-A.S., I.N.C.P.P. Pitești — Mărăcineni și D.A.S. — care n-au fost consultate spre avizare. În continuare se menționează: „Avînd în vedere că din consultările avute nici conducerea Ministerului Agriculturii și Alimentației nu și-a însușit o asemenea măsură și pentru adoptarea soluției, care să nu afecteze, ci să satisfacă pe cît posibil interesele ambelor părți” se solicită Prefectului județului Sibiu să dispună sistarea acțiunii de preluare și negocierea, mai întîi de către factorii direct interesați, a măsurilor ce se impun. (Decizia este semnată de Ilie Valer Gilea — președintele Comisiei Agrare a Senatului).

Înființarea Comisiei pentru zona montană l-a adus domnului Radu Rey funcția de președinte al acesteia, precum și un fotoliu de subsecretar de stat. În această calitate domnia sa, atîns de o bruscă pasiune pentru Sibiu, înființează Institutul de Montanologie din Cristian. Din cite se pare acest lucru ar fi fost imposibil de realizat în zona Vatra Dornei, unde a activat ani în șir, deoarece se pare că locuitorii nu-l prea simpatizează. „Întelegerea” de care a dat dovadă Direcția Agricolă de la Sibiu și fosta conducere a S.C.P.P. Cîsnădie este, în cel mai fericit caz, un abuz care împune cu informarea incompletă, dacă nu chiar dezinformare, au stat la baza H.G. 255/1991. Lovită de nulitate, datorită lipsei de temei legal, hotărîrea ar trebui anulată urgent dar birocrăția și jocul de interese, atît la nivel central cît și la nivel local, nu se lasă cu una cu două. Ar putea domnul prefect al județului Sibiu și domnul director al Direcției Agricole să ne lămurească ale cui interese le apără, prin desființarea S.C.P.P. Cîsnădie? În mod cert nu ale celor ce se îngrijesc de pomicultura din sudul Transilvaniei. Oare nu cumva adevăratul mobil este asigurarea unor locuri călduțe celor ce simt că în curînd vor fi lipsiți de fotoliile lor comode? Din nefericire, apare tot mai clar faptul că situația nu poate fi rezolvată decît prin justiție. Dar, avînd în vedere că în România dreptatea umblă cam de mult timp cu capul spart, nu știm în ce măsură putem conta pe o soluție reală, sau pe una... „originală” a acestei crize a pomiculturii transilvane.

Marius GHEORGHIU

Pomicultura — între birocrăție și interese

tr-un cadru restrîns, fără acordul forurilor tutelare legale. Degeaba înaintează Institutul Național de Cercetări Pomicele adrese către Ministerul Agriculturii și Alimentației, precum și către A.S.A.S. în mai și august 1990, prin care solicită păstrarea rețelei de stațiuni pomicele, după cum tot degeaba avertizează în septembrie, al celuișii an, că „formele semnate între Comisia Zonci Montane din România și Stațiunea Pomicolă Cîsnădie sînt nelegale și contravin reglementărilor în vigoare”. Ilegalitățile continuă. La sfîrșitul lunii ianuarie 1991, o comisie de specialiști analizează activitatea stațiunii și efectuează o revizie contabilă la Cîsnădie. Rezultatele: conducerea prezentată mai sus, nu a sprijinit sectorul de cercetare nici cel de producție, înregistrîndu-se neîmpliniri la investiții, la calitatea producției precum și valorificarea materialului săditor, vânzări masive de fructe sub prețul de vânzare sau procurare, încadrări neregulate, neîncasări de peste 5 milioane lei, fructe livrate fără acoperirea băncii clientului și pagube imputabile de peste 77 mii lei. Producția de fructe s-a situat sub plan, elemente valoroase din colectivul de cercetare au plecat și s-a încetăținit nepotismul. Ca o urmare firească a acestor constatări s-a cerut schimbarea din funcție a conducerii.

Noua conducere, în frunte cu directorul, ing. Șerban Ciucean, află cu întîrziere de hotărîrea de predare a patrimo-

Hotărîrii Guvernamentale nr. 255, care s-a bazat pe dezinformare. Dar Institutul de Montanologie continuă să nu respecte rezoluția ministrului agriculturii, în timp ce măsurile guvernului se lasă așteptate.

Între timp, decedează ministrul Țipu — noul ministru al agriculturii, dl. Petre Mărculescu, fiind sesizat printr-un nou memoriu (al citeleia oare?) asupra ilegalității formelor semnate de fosta conducere a stațiunii, prin ing. Toma Dragomir și directorul Direcției Agricole Sibiu, ing. Gligor Ciortea, (cel care s-a substituit abuziv forului tutelar legal). Mai aflăm acum un lucru interesant și anume că în Consiliul de administrație al Institutului de Montanologie au fost numiți ca membri, aceiași domni ingineri: Toma Dragomir și Gligor Ciortea, adică exact autorii întocmirii formelor ilegale de transfer ale Stațiunii, dar nici un singur membru al conducerii instituției disputate. Interesantă coincidență de persoane... Dar oare nu și de interese?

Urmează o altă adresă, în luna august 1991, în care se arată iarăși cum au fost induși în eroare, atît Ministerul Agriculturii cît și Guvernul, după cum și faptul că Stațiunea Pomicolă din Cîsnădie a fost și este supusă la tot felul de presiuni, boicoturi și amenințări din partea diferitelor organisme județene, precum și a Institutului de Montanologie. În luna decembrie 1991, Academia de Științe Agricole și Silvicultură își dă acordul pentru

mai era cazul — că „depresiunea Sibiului nu face parte din zona montană”.

În sfîrșit, în data de 20 martie 1992, comisia pentru Cercetarea Abuzurilor atrage atenția (prin adresa nr. 4884) Prefecturii județului Sibiu, domnului prefect personal, că documentele încheiate pînă la data de mai sus, privind predarea S.C.P.P. Cîsnădie către Institutul de Montanologie Cristian, Sibiu prezintă: „o serie de neregularități de fond și formale, cu caracter esențial (neprecizare de date certe privind predarea, lipsă de numere de înregistrare, lipsă de calitate tutelară a instituțiilor care au dispus respectivelor măsuri, lipsa sigiliului instituțiilor ce ar fi avut calitatea legală de a dispune măsurile etc.) sau, cu alte cuvinte, emiterea unor dispoziții nule, ceea ce atrage implicit și nulitatea oricărui validări prin confirmarea unui for superior, în virtutea principiului că ceea ce este nul dintru început, nu poate fi validat în nici un fel după aceea”. Se cere prefectului județului Sibiu să dispună ca patrimoniul S.C.P.P. Cîsnădie să nu se predea pînă la primirea unei dispoziții competente din partea Comisiei Agrare a Parlamentului. Aceasta se dă în data de 23 martie 1992, cu numărul 131, de către Comisia pentru Agricultură, Industrie Alimentară, Silvicultură și Protecția Mediului Înconjurător din cadrul Senatului. Se constată că H.G. nr. 255 din 1991 — privind desființarea S.C.P.P. Cîsnădie și preluarea patrimo-

Lauri pentru... rîsul sibian!

Cine s-a mai gîndit în ultimul timp la satiră și umor? Cîți au fost cei care au spus: de asta ne arde nouă acum? Adevărul, trist dar incontestabil, acesta este: grijile cotidiene au pus stăpînire pe cea mai mare parte dintre noi.

Iată, însă că și în acest context s-a găsit cineva care să țină piept situației... Este vorba de membrii formației artistice „Biss” — Sibiu, format din componenți ai vechilor brigăzi artistice

și grupuri satirice sibiene, încă în primele luni ale anului curent; acesta activează de lîngă Cercul Militar Sibiu.

Să-i numim mai întîi pe componenții de bază: Cristian Leikep (text și regie), Monika Dandlinger, Radu Pașca, Emanoil Dragomir, Doru Meleancă și Dan Vădoi, cărora în ultima vreme li s-au alăturat: Mircea Pepine, Mihail Miu, Nic Suci, Virgil Croitoru, Marcela Baban, Gh. Bogdan, Pe-

tre Bădean etc., toți dorind cu adevărat să contribuie la popularizarea acestui gen satiric. Dl. lt. col. Dinu și dl. mr. Alexandru Bălan sînt ceea ce se numește „sprijin moral” pentru grupul „Biss”.

În acest scurt timp de la constituirea grupului, au venit și meritele izbînzite: locul I la Festivalul interjudețean de umor „Liviu Oros” ediția I, desfășurat la Deva (martie '92) unde au concurat aproape 30 de formații din 12 județe. Din juriu să-i numim doar pe Ion Tipse și Valentin Silvestru. Să mai adăugăm cele două programe prezentate la Casa de Cultură a Sindicatelor și programul „Dacă televiziune nu e, nimic nu e” înregistrat în luna martie la radio Sibiu, și avem o imagine plăcută, asupra activității umoriștilor sibiieni.

Ce va urma? Participarea sperăm cu același rezultat, la Festivalul de la Făgăraș, la Festivalul de umor cazon „Podul Mincunilor” (Sibiu, 18—19 aprilie) și prezentarea a cît mai multe spectacole pentru iubitorii genului...

Gabriela BĂLAN

Aflăm de la Poliție

Viteză excesivă

Conducătorul autoturismului 5-BV-1379, Budac Roman, 56 ani, sudor la Codlea, în ziua de 5.04.1992, orele 7,30, în zona Cîrțișoara a condus mașina cu viteză excesivă. Viteza l-a făcut pe dl. Budac să piardă controlul mașinii, care a părăsit carosabilul lovind un copac. În urma impactului conducătorul automobilului a suferit un traumatism cranio-cerebral acut, fractură frontală și fractură cominutivă.

În stare destul de gravă este și soția domnului Budac, Jenica, de 56 ani, — cu multiple fracturi costale. Amîndoi se află internați în spital.

Cui au folosit cele citeva minute cîștigate prin apăsarea accelerației? Familiei Budac în nici un caz.

D.I.B.

Tinerii „agricultori”

În seara zilei de 3.04.92, orele 23,30 paznicul T.I. de la Asociația „Izvorul” Broșteni este atacat și sînt furat, din unitatea respectivă 7 saci cu azot, în valoare de aproximativ 3000 lei.

Într-un sat vestea merge repede, cercul bănuțiilor se strînge, așa că autorii au fost reperați depistați de Poliția din Păuca.

Cei 4 „tineri agricultori” sînt: Opreș Ioan — 22 ani, din comuna Loamneș, satul Armeni, de meserie agricultor, avînd antecedente penale; Opreș Vasile — 18 ani, din comuna Loamneș, satul Armeni, elev la Școala Profesională I.P.L. Sibiu; Voinea Liviu — 20 de ani, din comuna Loamneș, satul Armeni, mecanic agricol la S.M.A. Armeni; Dan Ilie — 18 ani, din comuna Loamneș, satul Armeni, elev la Liceul industrial nr. 2 din Sibiu.

Se continuă cercetările în vederea luării de măsuri legale.

Dan Ioan BOGDAN

PROGRAM

Miercuri, 15 aprilie 1992

10,00 Actualități. • Meteo. 10,20 Calendarul zilei. 10,30 Film serial. Familia Polanski. Episodul 8. 11,15 Worldnet Usia. 12,20 Ora de muzică. 13,10 Vîrsta a treia. 13,40 Divertisment internațional. 14,00 Actualități • Meteo. 14,20 Civilizația montană. 14,50

Avanpremieră TV. 14,55 Preuniversitaria. 15,30 Telescoală. 16,00 Interpreți ai cîntecului popular. 16,20 Lumea sportului. 16,50 Tragerea Pronoexpres. 17,00 Actualități. 17,05 Arte vizuale. 17,30 15, 16, 17, 18. 18,00 Reflector. 18,30 Muzicorama. 19,00 Studioul economic. 19,30 Desene animate. Alice în Țara Minunilor. 20,00 Actualități. 20,35 Sport. 20,45 Film serial. Doamnele de la malul mării. Înregistrare CFI. Episodul 5. 21,35 În fața națiunii. 22,00 Dosarele istoriei. 23,00 Cronica parlamentului • Actualități. 23,30 Pro musica. 24,00 Recomandări din program.

Marea dilemă cu privire la (in)subordonarea TVR continuă să persiste, cu toate că dl. Răzvan Theodorescu preciza, cu puțin timp în urmă, că din-sul este „direct răspunzător doar față de dl. președinte Iliescu”. Formal și (i)legal, (in)dependența acestei instituții se manifestă în chipuri cât se poate de... originale.

În emisiunile informative ale ultimelor zile, TVR a acordat spații foarte largi „evenimentelor din front” avându-l ca erou pe fostul „lider național”, în timp ce intervalele oferite „comandantului suprem” au fost înfinit mai reduse. La orele zilei sau ale serii TVR face, în treacăt, anunțul că dl. Iliescu se află în vizită (fără specificația că-l de lucru, ori că-i să se afle... în treabă) în județul Teleorman. La ceasuri mici din noaptea, în schimb, TVR devine mai generoasă cu dl. președinte și ne arată „primirea entuziastă” ce i-a fost făcută dl. Iliescu I. în lumea satelor, rămase încă tot cooperativizate. În treacăt fie spus, aici, unde socialismul a făcut ravagile cele mai cumplite, dl. președinte pare să se simtă cel mai bine. Entuziasmul primirii este direct proporțional cu gradul de ignoranță și cu mizeria traiului gazdelor. Totul arată jalnic: chipurile oame-nilor, fața cimpului, ulițele

satului...

Vizita se desfășoară după tipicul cunoscut, cu suită, întimpinări „inflorite”, întâlniri cu „factori de răspundere”, adunări populare „spontane”, luări de cuvânt, indicații (foarte prețioase) dialog (monologat) etc., etc. Competenței prezidențiale nu-i scapă nici un domeniu al vieții: industria și agricultura, știința și cultura,

CAMPANIE PREZIDENȚIALĂ

cercetarea și... plimbarea (cu preșul) a naivilor.

Ce a deprins și și-a însușit, ce a învățat și a moștenit, dl. Iliescu aplică în mod cit se poate de original. Datul cu mîna este și mai original. Mișcările sînt și mai complexe, nelimitindu-se doar la stilul „dat cu barda” (precum la neiertatul răposat, împușcat nejudecat). Dl. Iliescu posedă un stil propriu, mai expresiv cu mișcări de „du-te-vino”, mai ample, de la dreapta la stînga și înapoi, de sus în jos și invers ca atunci cînd te a-giți degeaba, că toate îți merg

pe dos. Mîna descrie cercuri largi, trasează linii drepte și arată direcții spre niciunde și indică țeluri ce se află nicăieri.

În exprimarea multilateralității valențelor sale de „autentic activist și revoluționar de profesie”, dl. Iliescu rămîne un fidel și de neclintit apărător al vestigiilor comunismului. Domnia sa este cea mai exemplară și jalnică relicvă (comunistă), în această parte a Europei, depășit și de albanezul Ramiz Alia.

Cum șansa contactului direct cu spiritul Pieței Universității a fost definitiv ratată, d-lui Iliescu i-ar mai rămîne posibilitatea cunoașterii realității concrete, dintr-un domeniu drag domniei sale, printr-o vizită în Valea Jiului pentru a-și onora promisiunea făcută ortacilor și lui Miron Cosma însuși. Dar, cum, atașamentul domniei sale pentru îndeplinirea promisiunilor a intrat deja în legendă, așteptăm calendele grecești ca să-i vedem făgăduințele împlinite. Pînă atunci vom asista cu siguranță la alte vizite de lucru, și la campanii electorale de „independent” (față de interesele reale ale țării) pentru perpetuarea comunismului în România. Va mai dura mult, oare?

prof. Nicolae POP

VA OFERA

MAȘINI DE COPIAT/SECOND-HAND/
AGFA X 29
AGFA X 2

TELÉFOANE ERICSSON
/SECOND-HAND/
FAXURI JAZZY

TONER
HIRTIE
PIESE DE SCHIMB

INFORMAȚII
TEL/FAX: 92/413556

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

La sfîrșitul lunii noiembrie 1955, grupul de deținuți români de la Potima a fost îmbarcat în trenuri și trimiși spre țară. Despărțirea a fost grea. Mulți dintre cei ce rămîneau se întrebau dacă îi vom mai vedea. Le vom urma și noi, cei născuți pe teritoriul URSS? Întrebarea era apăsătoare.

Din Potima au plecat 200 de bărbați și 6 femei, toți cetățeni români, născuți la apus de Prut. În stația Penz s-a mai adăugat încă un transport de 208 persoane care veneau din lagărul Sverdlovsk. Erau cite 40 de persoane în vagon. Administrarea mîncării și a celorlalte nevoi a fost încredințată deținuților.

După plecarea lotului de cetățeni români, născuți la apus de Prut, cei reținuți au fost chemați la comandament și ne-au interogată: unde aveam familiile, dacă sîntem în corespondență cu ele și dacă vrem să plecăm în România?

Toți am răspuns afirmativ, afară de preotul Gheorghe Harghel.

Majoritatea celor reținuți nu erau capabili de muncă, de aceea am fost urcați în tren — o parte dintre noi — și trimiși în lagărul de repatriere din gara Potima. Aici era o situație haotică. Erau turci, iranieni, irachieni, indieni, chinezi, coreeni și alte nații. Era o situație foarte grea. Negrii erau încadrați în rîndul blatonilor. Se băteau și se tăiau între ei ca chiorii. Grupul român am cerut șefului lagărului să ne dea o baracă aparte. Ni s-a aprobat. Dar mai era o problemă: cu noi era o femeie — Xenia Balas Columb. După tratative cu șeful lagărului am convenit ca în baraca noastră să aranjăm un fel de paravan, după care va locui doamna Balas. Incuiam ușa și nu dădeam voie nimănui să intre în baracă. Evitam orice discuție cu blatonii. Din păcate, în lagăr era și un român de prin părțile Olteniei, cu numele de Crișan. Acesta se înhătase cu o româncă și trăia separat de noi. El făcea parte din grupa blatonilor. Aceștia atacau femeile aduse pentru repatriere și își băteau joc de ele. Întrucît erau femei mai puțin decît bărbați, blatonii se tăiau între ei pentru femei. După plecarea noastră am fost informați că acest Crișan a fost omorît de blatonii negri. Pentru a nu ne întîlni cu blatonii organizasem aducerea mesei în baraca noastră. Cele citeva zile pe care le-am petrecut în lagărul de repatriere au fost liniștite. Nu peste mult timp, un grup dintre noi am fost ridicați, urcați în tren și duși la Moscova. Aici am fost încartiruiți în vila în care fusese găzduit mareșalul german von Paulus, înainte de repatriere. Se știe că von Paulus căzu-se la Stalingrad, cu armatele germane încercuite. Înainte de eliberare el fusese găzduit în

această vilă, tratat și repatriat în condiții excelente.

Vila aceasta era a unui fost comerciant de stufe din epoca țarismului. Vila era cu etaje și oferea toate condițiile pentru o viață liniștită. Tratamentul era cu totul deosebit de cel de pînă acum. Din „domn” nu ne scoteau. Mîncarea era foarte bună.

În sufrageria mare de la etaj era așezat un televizor. Tot timpul cit am stat aici — peste 30 de zile — am putut viziona, atît dimineața cit și seara, filme. Tot aici am surprins într-o seară următoarea scenă, ce s-a petrecut la televiziunea moscovită. Tînăra care anunța programul a trecut în spatele cortinei și crezînd că cel ce recita o poezie va ține scena ocupată mai mult timp, cortina a fost trasă și tînăra a fost văzută de toată lumea cu fusta ridicată, aranjîndu-și jartierele. A fost un scandal public, care a adus critici conducerii televiziunii. S-a anunțat, prin ziare, că tînăra fusese concediată.

Conducătorii vilei ne-au oferit citeva plimbări în oraș. Am vizitat Universitatea Lomonosov, Piața Roșie și mausoleul lui Lenin și Stalin. În timp ce ne uitam atenți, un necunoscut ne-a șoptit: „mult timp nu va mai sta Stalin aici, s-a hotărît scoaterea lui. Hrusciov să trăiască”. Ne-am desprins discret de acest necunoscut și am plecat la autobuz. Am rămas cu gîndul la cele spuse de anonimul care ne prilejuise bucuria. Răzbunarea istoriei!

Înainte de a pleca de la Potima am scris soției la București să-mi trimită o copie după actul de refugiat.

La începutul lui aprilie am primit actul dorit. S-a întocmit tabelul celor ce urmau să plece și în seara zilei de 6 aprilie 1956 am fost îmbarcați în acceleratul Moscova — București.

Am fost urcați în două vagoane de dormit. Alături era un vagon restaurant, unde ni se servea regulat mîncarea. Aici, peștele sărat și piinea neagră dispăruseră. Cu cîțiva ani în urmă fuseserăm aduși ca vitele, în bou-vagoane. Acum, însă, tratamentul a fost diametral opus. Vagoanele noastre au fost însoțite de un colonel cekist. Era un om manierat, atent și avea o ținută deosebită. Se interesa în special de bolnavi. Le dădea medicamente și tot ceea ce aveau nevoie. Din tren am anunțat telegrafic pe preotul Ion Pușcașu din Chișinău că vom fi în gara celor mai frumoase zile ale noastre, în ziua de 9 aprilie, dimineața. Am călătorit pînă la Chișinău două nopți și o zi. Ca răspuns la telegramă, în dimineața de 9 aprilie m-a întîmpinat în gară preotul Pușcașu cu întreaga familie și cu un grup de prieteni de vreo 20 de persoane. Cînd am coborît pe peron, mi-a apărut în minte toată viața mea, toată tinerețea mea. Aici era orașul copilăriei, al tinereții și al celor mai frumoși ani din viața mea. Aici se născuse copilul meu Valentin. Aici scrisesem cele mai frumoase pagini din viața mea de publicist. Aici învășasem să-mi iubesc patria. Tot aici se simțea spiritualitatea basarabeană, mai mult ca oriunde. Bunătatea, blîndețea, ospitalitatea basarabeană se demonstrau aici pe viu. O inimă ca a mamei basarabence nu se mai în-

filnește ușor pe fața terei noastre. Toate acestea ne atrag, ne înfrățesc și ne fac să iubim, cu putere de magnet, aceste meleaguri binecuvîntate de Dumnezeu.

Cu aceste sentimente am întîlnit familia Pușcașu, care îmi făcuse legătura cu familia, în timpul conviețuirii în lagăre și care a ținut acum să mă salute și să-mi ureze bun venit.

Am plecat în țară cu inima rămasă în orașul copilăriei și tinereții mele. Era noaptea. N-am putut privi panorama acestui oraș atît de scump sufletului meu. Un „Mulți ani” cîntat îndelungat, de cei prezenți la plecarea trenului, m-a înviorat și m-a întărit în speranțele și idealurile mele.

Acceleratul a străbătut gările Ghidighici, Strășeni, Călărași, Șipotenii și s-a oprit la Ungheni, devenit stație de frontieră.

Cînd vedeam scris la toate gările denumiri cu litere străine, parcă mi se înfigea un cuiț în inimă. Tu plai românesc, udat de singele atîtor eroi, nu mai faci parte din trupul sînt al țării mamă. Voi, meleaguri scumpe, nu mai găzduiți pe fiii lui Ștefan, atît cei din răsărit cit și din apus.

Făcea impresia că trenul ne smulge din trupul scumpei noastre provincii și ne duce în necunoscut.

Ziua se îngina cu noaptea. Prin gări nu se mai vedea lumina de odinioară. Totul părea pustiu...

În sfîrșit am ajuns la Ungheni. Colonelul ce ne însoțea a dat comanda să ne încononăm pe două rînduri. Ni s-a adresat tuturor, spunînd, în esență, că „statul sovietic este cel mai corect din lume. Cînd se face o greșeală, statul o recunoaște și o repară. În numele guvernului cer scuze pentru timpul petrecut la noi, mulți dintre dumneavoastră fiind nevinovați”.

Ne-a invitat să trecem în restaurantul gării și să așteptăm sosirea delegației române. Restaurantul era curat și bine întreținut. Chelnerițele foarte erau tinere, îmbrăcate în negru și cu gulerașe albe. Vorbeau corect frumoasa limbă românească. Cînd au aflat de unde venim au început să întrebe fiecare de o rudă, un prieten, sau un cunoscut. Altele spuneau că au rude în România, dar nu le pot vizita. Cînd vorbeau cu noi se uitau la dreapta și la stînga dacă nu sînt auzite.

S-a apropiat de noi un bătrîn, cu părul alb și girbovit de vîrstă, care începu să plîngă spunînd că are un singur fiu și acela este în lagăr. N-are cine-l ajuta la bătrînețe. Mai bine nu se năștea, sau murea mai de mult.

Cît am stat pe peron și în restaurant, mereu se apropiau de noi diferiți localnici, care își depăneau durerile și necazurile lor.

Am privit gara, clădirile din jur, care ne aminteau de vremurile fericite, cînd Prutul nu era hotar. Ne-au trecut prin minte zilele bune și fericite ale tinereții, cînd toți eram una, cînd toți eram frați, cînd toți aveam un cuvînt de spus, cînd toți aveam rostul nostru, cînd toți eram stăpîni pe destinul și libertatea noastră, cînd toți eram la căsuțele de pe meleagurile nașterii noastre.

(va urma)

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut Carnet de Muncă, eliberat de IMMUN Copșa Mică, pe numele Hățăgan Ioan. (613)

VINZARI-CUMPARARI

● Vind apartament. Telefon 44 11 73. (612)
● Vind mobilă: bibliotecă plus mese pliante. Telefon 43 01 39. (607)
● Vind mobilă autentică Rococo aurit, pe valută. Telefon 43 01 39. (608)
● Vind mobilă: dulap cu vitrină — de la mobilă tip MG și suport televizor. Telefon 47 27 93. (614)

DIVERSE

● Firmă SRL angajează bucătăreasă. Nu este necesară diplomă. Telefon 43 80 93. (610)
● TAVI REISEN transportă persoane la KÖLN. Obține asigurare medicală. Telefon 92/43 11 57; 43 12 95. (605)

„BRAVO“ S.A. organizează excursii la ISTANBUL în 21, 29 aprilie 1992; CHINA; THAILANDA în aprilie, mai, iunie 1992. Informații telefon 42 77 02; 43 42 54. (599)

S.G. „BRINDUȘA“ vând de pe bază de comandă: Televizoare color „Nei“: frigider, congelatoare; mașini de spălat automate, combină frigorifică, compusă din congelator, 4 sertare și frigider capacitate 260 l. Telefon 44 33 95. (584)

— Doriți să deveniți un bun conducător al autoturismului dumneavoastră?
— Doriți să vă însușiți și aprofundați cunoștințele de legislație rutieră, predate pe înțelesul tuturor? Nimic mai simplu.

Contactați firma ALLDO SRL, str. Oituz 31, care vă stă la dispoziție pentru înscrieri și relații, de luni până vineri între orele 8—17. Relații suplimentare la telefon: 42 45 33. (547)

GIMNASTICĂ MEDICALĂ (COPII, ADULȚI) și MASAJ. Pentru sănătatea dumneavoastră asigurăm personal calificat al firmei „EVRIKA“, str. 9 Mai nr. 18.

Orar: luni—vineri, ora 15,30; 19,30. Telefon 41 73 74. (MP)

(urmăre din pag. 1)

— Înainte de revoluție am fost, ca mulți alții, membru de partid, totul reducându-se la plata acelei obligatorii cotizații. Nu am ocupat nici o funcție în nici o structură politică (organizație de bază p.c.r., comitet municipal de partid etc.). În zilele fierbinții ale lui decembrie '89, principala mea preocupare a fost asigurarea strictă a continuității extragerii și livrării de gaze către populație și economie...

— Există riscul strangulării acestei importante activități?

— Fără doar și poate... S-au prefigurată riscuri, cu efecte dezastruoase. Au fost semnalate atacuri asupra sistemului de transport gaze, prin distrugerea de stații și conducte, toate provenind din tentative premeditate, rea-voință, sabotaj și indisciplină.

Încă din februarie '90 am fost contactat și solicitat de diferite formațiuni politice pentru a candida în alegeri. Am preferat, în cele din urmă, candidatură pe listele Partidului Reconstrucției Naționale, partid de centru, de orientare liberală, fapt pentru care activez în prezent în grupul de parlamentari de orientare liberală.

În decembrie '91 am făcut o „rocadă“: am trecut la PNL — Aripa Tinăre (sint și membru în Comitetul Director).

— De ce această deplasare spre alt partid?

— Motivația este simplă: am constatat că puzderia de partide, care la început putea fi expresia tinerei noastre democrații, a devenit o frână în calea acesteia, și ca atare este absolut necesară structurarea acestora în 4—5 curente politice semnificative, care să reprezinte structura, aspirațiile și specificul electoratului și al țării. De fapt, legislația vitoarelor alegeri generale, prin duritatea prevederilor sale, va conduce către această delimitare politică...

— În ce constă această, să-i zicem mai blind, rigoare?

— În stabilirea unor praguri de tehnica și modalitatea atribuirii voturilor și a votării, în profil județean, și a unui prag de reprezentare în Parlament care, sigur, va conduce la alinierea sau contopirea unor partide cu vocație politică asemănătoare — liberală, agrariană, ecologistă, social democratică și excluderea partidelor extreme și antinaționale. În categoria acestora din urmă se înscrie P.S.M. care, evident, este un continuator al P.C.R., uzând doar de o schimbare de firmă și de fard și nu de opțiune politică și ideologică; esența comunistă rămâne aceeași. Orientarea politică a acestor partide contravine Constituției și legii siguranței naționale. Politica lor economică nu garantează proprietatea, promovind în continuare principiile economiei centralizate. Nu mă refer la anume persoane, ci la anumite practici și orientări, ce rămân în continuare. Bunăoară, Ion Iliescu pare, sau părea, a se fi dezis de stilul comunist, dar nu e încă momentul să tragem o concluzie certă. Parlamentul a aprobat programul de guvernare, program care a fost apreciat și de partidele liberale mai mult decât... liberal. Dar precum se vede, lucrurile nu au ieșit așa cum am dorit cu toții.

— Poate de aceea sinteți atât de vehement în intervențiile dumneavoastră în Parlament...

— Destul de dese intervenții în plenul camerei deputaților sau al Parlamentului, în comisia economică (al cărei vicepreședinte sînt) și în Comisia de apărare ordine și informație — intervențiile, amendamentele și disputele în care m-am angajat au vizat, în principal: o liberalizare și o economie de piață reală; reducerea birocrăției fiindcă ne aflăm încă sub dictatura birocrăției, chiar dacă teoretic am scăpat de dictatura proletariatului, anumite obiecții privind constituția etc.

— Deci, nu ați fost infructuos de acord cu prevederile Constituției...

— Nu. Am avut opinii contrare în ceea ce privește definirea Curții Superioare Constituționale, și pentru o mai bună subliniere a garanțării proprietății, o mai corectă reflectare a problemei minorităților — în sensul de a le asigura absolut toate drepturile prevăzute în documentele internaționale, dar nu și privilegiile speciale (UDMR doarește ca limba maghiară să fie limbă oficială). Am avut dispute în sensul separării puterilor în stat, dar neexcluzând ordinea de stat și funcțiile statului modern: funcția de apărare, funcția economică a capitalului de stat etc. Economia de piață nu înseamnă numai capital privat, ci și ca-

pital de stat, dar ambele trebuie utilizate în funcțiile economice de piață, în sensul obținerii profitului maxim la capitalul investit. Din nefericire, chiar și statul, prin puterea executivă (guvernul) cu toate că dispune de legile necesare (Legea nr. 15 din 1990), acționează fără a urmări și stimularea profitului. Se practică transferul de resurse financiare de la societățile care merg bine, acoperind lipsa de eficiență a altora, care nu sînt rentabile — aceeași practică ca și în trecut socialist nu prea îndepărtat. Consider aceasta ca o expresie a unui populism ieftin, urmărindu-se eventual, scopuri electorale și, în general, o evitare a dificilelor probleme ale unei veritabile economii de piață, neiertătoare cu cei care nu se străduiesc să-i deslusească adevăratele sensuri. De asemenea, intervențiile mele au vizat problemele agriculturii, sănătății, învățămîntului, cercetării științifice și cele ale protecției sociale. Asigurarea protecției sociale propriu-zise, pentru cei dezavantajați, trebuie să fie fundamentată pe cazuri reale: handicap fizic și psihic, vîrstă înaintată, tineret în formare etc. Este necesară o asistență medicală calificată și eficientă, nu susținerea unui personal birocratic inutil. De fapt multitudinea legilor — peste 100 — elaborate în această perioadă, la care am căutat să contribuim activ, ar presupune o lungă și plictisitoare însușire...

— V-ați abținut de la vot în privința unora dintre acestea?

— Firește. Au fost legi la care am votat împotriva, sau m-am abținut numai la anumite articole de lege și legi la a căror respingere în bloc m-am raliat fără rezerve: Legea vizind exproprierea pentru utilitate publică, care urmărea de fapt revenirea la naționalizare și nu reglementa corect reparațiile în urma expropriierilor din trecut.

— Și totuși, nu putem trece peste mult discutată și controversată lege a privatizării...

— De acord. Vă pot asigura că este o lege bună, modernă și, ca atare, apreciată de parlamentarii și oamenii de afaceri străini. Necazurile provin din aceea că se aplică greu. Mai întii, din motive obiective, cum ar fi lipsa de capital și a bursei de valori, dar și subiective, printre care pe primul loc se situează birocrăția și corupția. În ceea ce privește bursa de valori este bine să se știe, de toată lumea că se cumpără rezultatele muncii și nu niște acțiuni (hîrtii). Or, cum la noi nu se prea muncește...

— Încă o mare durere: Legea fondului funciar...

— Aceasta a constituit obiectul unuia dintre recențele și vehemente mele intervenții datorită faptului că principalul viciu al acesteia îl constituie restituirea parțială și formală a terenurilor către proprietarii, paralel cu menținerea agriculturii de stat, chiar dacă fostele IAS-uri au fost rebotezate „S.G. Agricole“. De fapt, absurditatea acestei situații s-a reflectat și în creșterea numerică a activiștilor Ministerului Agriculturii și de la județe, dar mai ales din piedicile reale sau inventate în acordarea titlurilor de proprietar. Mă tem că vom mai duce în spinare multă vreme o „armată“ întreagă de birocrati.

— În speranța unei viitoare și necesare întrevăderi, ne oprim aici. Vă mulțumesc.

— Eu sper să vă ofer, în viitor date și fapte mai îmbucurătoare.

Titluri de filme foarte sugestive

Săptămîna aceasta, la cinematograful „ARTA“ din Sibiu rulează filmul „VINOVAȚUL“. Regia Alexa Visarion. Scenariul: Ion Băieșu și Alexa Visarion. În distribuție: Ștefan Iordache, Carmen Galin, Dana Dogaru, Mircea Diaconu, Dan Condurache, Rodica Negrea, Eusebiu Ștefănescu. Programul reprezentațiilor: 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30 și 19,30.

Săptămîna viitoare la cinematograful „ARTA“ este programat filmul „FANATIGUL“. Regia V. Fiotkistov. Producție: „Piers“ Studio Odessa. Să fie simplă coincidență programarea acestui film (purtînd un asemenea titlu extrem de incitant) tocmai acum, cînd în Transnistria forțele separatiste, în efrășișie cu rămășițele armatei imperiale sovietice, își

fac de cap? Sintem siguri că nu. Și ne amintim că, la sfîrșitul anilor '60, cînd generalul De Gaulle, președintele Franței, a vizitat România, la București rula filmul „GENERALUL“. Și au fost hitri care susțineau că, pe cînd Ceaușescu a vizitat Franța, la Paris rula filmul „IDIOTUL“. Comentariile sînt de prisos.

(Cinefil)

Firma „HERCULES“ Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8;
telefon 92/43 24 11,

efectuează săptămînal transport de persoane
România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale: — — —

S. C. „SOLARIS“ S. R. L.

cu sediul în Sibiu, str. Tribunei nr. 5,
închiriază:

● articole sport-turism (corturi, saci dormit, articole pescuit), televizoare sport, veselă diversă pentru diferite ocazii.

De asemenea, pune la dispoziția publicului confecții și încălțăminte într-o gamă variată.

Programul nostru este zilnic între orele 9—17 iar sîmbăta între orele 9—13. — 161 —

Gunoaie,
cîini
și altele

Pe malul Cibinului se descarcă mașini întregi de gunoaie; pe strada Reconstrucției la nr. 39 este aruncată o sobă veche; pe Calea Gușteritei există grămezi de pămînt neridicate de anul trecut; locuitorii de pe str. Semaforului au reclamat că măturătorii tulbură liniștea pe timp de noapte; în pragul de lingă fabrica „Drapelul“ pase oile; gardul de la Leagănul de Copii trebuie reparat; băncile din parcul Astra trebuie spălate și vopsite; centralele termice au primit somații pentru neplată gazului, dar nu au bani nici pentru repararea cazanelor și a rețelelor; dacă ecarisajul ar trebui suportat din banii încasați pe pieile predate la D.C.A., la o normă lunară de 30 de cîini, un hingher ar primi 1500 lei, iar pentru un salariu de 10000 lei ar trebui să jupoate 200 de cîini...

Cam acestea ar fi problemele discutate luni, 13 aprilie, în ședința săptămînală a Primăriei municipiului, de la care, lipsind primarul, au mai lipsit și alții. Cînd primarul nu-i acasă...

Despre buget se aude dar, încă, nu se vede!

Marius GHEORGHIU